

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR BANKO „AS INBANK FILIALAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2020 m. gegužės 27 d. Nr. V 2020/(21.27.E-2101)-242-221
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriame pareiškėjas prašė išnagrinėti tarp jo ir banko „AS Inbank filialas“ (buvusi AB „Mokilizingas“) (toliau – bankas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2019 m. lapkričio 29 d. tarp pareiškėjo ir banko buvo sudaryta Tikslinės paskolos (vartojimo kredito) sutartis Nr. (*duomenys neskelbiami*) (toliau – vartojimo kredito sutartis), kurios pagrindu bankas pareiškėjui suteikė 267 Eur vartojimo kreditą automobilio padangoms „Debica 215/65 R16 98H Frigo HP2“ (toliau – automobilio padangos) įsigyti, o pareiškėjas įsipareigojo gražinti jam suteiktą vartojimo kredito sumą vartojimo kredito sutartyje numatytomis sąlygomis. Šalys susitarė, kad vartojimo kredito sutartis yra sudaroma 24 mėnesių laikotarpiui, o mėnesinė įmoka yra 15,34 Eur. Papildomai vartojimo kredito sutartyje šalys susitarė, kad jei pareiškėjas sumoka bankui visą paskolos sumą, mokėdamas lygiomis dalimis, taip, kaip nurodyta vartojimo kredito sutarties „Moki įmokų grafike“ (3 įmokos po 89 Eur, kurios turi būti sumokėtos iki konkretaus mėnesio 28 kalendorinės dienos), pareiškėjui suteikiama 100 proc. nuolaida vartojimo kredito sutarties palūkanoms bei sutarties mokesčiui (toliau – nuolaida).

Vartojimo kredito sutarties galiojimo metu pareiškėjas pagal vartojimo kredito sutartyje nustatytas nuolaidos sąlygas pavėlavo sumokėti antrąją vartojimo kredito sutartyje numatytą įmoką ir ją sumokėjo ne tada, kaip buvo numatyta sutartyje – 2020 m. sausio 28 d., o 2020 m. sausio 31 d., t. y. vartojimo kredito sutartyje nustatytą terminą praleido 3 dienas. Atsižvelgdamas į tai, bankas priėmė sprendimą nebetaikyti pareiškėjui vartojimo kredito sutartyje numatytos nuolaidos ir iš pareiškėjo reikalavo gražinti bankui visą likusią, faktiškai negražintą vartojimo kredito sumą kartu su visomis priklausančiomis mokėti palūkanomis bei sutarties mokesčiu tokia tvarka ir terminais, kaip nurodyta įmokų mokėjimo grafike.

Nesutikdamas su banko priimtu sprendimu, pareiškėjas sumokėjo visas likusias įmokas pagal vartojimo kredito sutartyje numatytas nuolaidos sąlygas ir prašė banko netaikyti vartojimo kredito sutartyje numatytų palūkanų ir sutarties mokesčio. Pareiškėjas nurodė, kad gali bankui sumokėti palūkanas už pavėluotą sumokėti antrąją įmoką.

Įvertinęs pareiškėjo pateiktą prašymą, 2020 m. vasario 12 d. bankas pareiškėjui pateikė atsakymą, kuriame nurodė, kad pareiškėjas nesilaikė vartojimo kredito sutartyje numatytų nuolaidos sąlygų, todėl bankas, vadovaudamasis vartojimo kredito sutarties nuostatomis, reikalavo gražinti visą likusią, faktiškai negražintą paskolos sumą kartu su visomis priklausančiomis mokėti palūkanomis bei sutarties mokesčiu tokia tvarka ir terminais, kaip nurodyta vartojimo kredito sutarties įmokų mokėjimo grafike. Pareiškėjas su tokiu banko priimtu sprendimu nesutiko, todėl tarp šalių kilo ginčas.

Kreipimesi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo pareiškėjas nurodė nesutinkantis su banko priimtu sprendimu. Pareiškėjo teigimu, tokį banko elgesį sunku pavadinti nuolaida. Pareiškėjo nuomone, jeigu bankas suteikia nuolaidą, reiškia, įvertino savo galimybes, o pirkėjas neturi gražinti visos sumos, kai nuolaida nebetaikoma. Pareiškėjas teigia vartojimo kredito sutartį sudaręs 3 mėnesių laikotarpiui ir privalėjo mokėti 3 įmokas po 89 Eur, t. y. tokios vartojimo kredito sutarties sąlygos buvo pasiūlytos internetinėje parduotuvėje. Pareiškėjo teigimu, jeigu jam bankas būtų pasiūlęs 24 mėnesių vartojimo

kredito sumos su palūkanomis gražinimo terminą, tai jis nebūtų sudaręs tokios vartojimo kredito sutarties. Pareiškėjas nurodo, kad jam tai panašu į sukčiavimą, o ne į nuolaidą.

Pareiškėjas taip pat pažymėjo ir tai, kad, nors pradėjęs sumokėti antrąją įmoką, tačiau tai nebuvo šiurkštus vartojimo kredito sutarties pažeidimas. Pareiškėjo teigimu, jeigu bankas mano kitaip, tai pareiškėjas sutinka bankui atlyginti dėl tokio sutarties pažeidimo banko patirtą žalą, t. y. sumokėti delspinigius už kiekvieną praleistos sumokėti įmokos dieną. Pareiškėjas nesupranta, kodėl bankas priėmė sprendimą, kuriuo vartojimo kredito sutarties terminas yra pratęstas iki 24 mėnesių ir pareiškėjas privalo gražinti tiek palūkanas, tiek sutarties sudarymo mokestį. Pareiškėjo teigimu, vartojimo kredito sutarties sąlygos buvo paskelbtos banko interneto tinklalapyje, t. y. 3 įmokos lygiomis dalimis, o jis vartojimo kredito sutartį sudarė būtent tokiomis sąlygomis. Pareiškėjo teigimu, nors Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse (toliau – CK) yra numatyta, kad sutarties laisvės principas leidžia šalims susitarti dėl sutarties sąlygų, tačiau jam tokia teisė nebuvo suteikta. Dėl šios priežasties pareiškėjas nesutinka su banko priimtu sprendimu netaikyti vartojimo kredito sutartyje numatytos nuolaidos ir iš pareiškėjo reikalauti sumokėti palūkanas bei sutarties sudarymo mokestį.

Atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi bankas nurodė nesutinkantis su pareiškėjo reikalavimu ir prašo jį atmesti. Banko teigimu, teisės aktai nedraudžia sutarties šalims susitarti dėl papildomų sąlygų, kurių nereguliuoja Lietuvos Respublikos vartojimo kredito įstatymas (toliau – VKĮ). Bankas nurodė, kad vartojimo kredito sutartyje šalys susitarė, kad pareiškėjui gali būti taikoma nuolaida palūkanoms ir sutarties mokesčiui. Banko teigimu, visos nuolaidos taikymo sąlygos buvo nurodytos vartojimo kredito sutarties Specialiosiose sąlygose, kuriose nurodyta, kad nuolaida taikoma, jeigu pareiškėjas sumoka bankui paskolos sumą (267 Eur) lygiomis dalimis po 89 Eur per tam tikrą laikotarpį, t. y. tiksliai taip, kaip nurodyta vartojimo kredito sutartyje pateiktame „Moki įmokų grafike“. Pareiškėjas sutartimi įsipareigojo nuolaidos įmokų mokėjimus atlikti per tris mėnesius nuo 2019 m. gruodžio 28 d. ir kiekviena įmoka turėjo būti sumokėta iki mėnesio 28 kalendorinės dienos. Taip pat vartojimo kredito sutarties Specialiųjų sąlygų 1 punkte nustatyta, kad jeigu pareiškėjas pradėsia įvykdyti bet kurį nuolaidos įmokų grafiką nurodytą mokėjimą, nuo to momento jis privalo gražinti bankui visą likusią, faktiškai negražintą vartojimo kredito sumą kartu su visomis priskaičiuotomis mokėti palūkanomis ir sutarties mokesčiu tokia tvarka ir terminais, kaip nurodyta vartojimo kredito sutarties įmokų mokėjimo grafike. Bankas pažymi, kad būtent tokios vartojimo kredito gražinimo sąlygos buvo aiškiai išdėstytos vartojimo kredito sutartyje, kurią pasirašė pareiškėjas.

Bankas taip pat nesutinka su pareiškėjo teiginiais, kad bankas savo iniciatyva peržiūrėjo vartojimo kredito sutarties sąlygas, pakeitė jas ir pareiškėjui nepagrįstai pritaikė palūkanas, sutarties mokestį ir pailgino sutarties terminą. Banko teigimu, visos šios sąlygos buvo aiškiai nurodytos vartojimo kredito sutartyje, kurią pareiškėjas pasirašė ir patvirtino, kad vartojimo kredito sutarties sąlygas perskaitė ir jas supranta. Bankas atkreipė dėmesį į tai, kad visos nuolaidos taikymo sąlygos buvo aiškiai išdėstytos Standartinėje informacijoje apie vartojimo kreditą bei vartojimo kredito sutartyje, kurią pareiškėjas pasirašė elektroniniu parašu. Bankas pažymi, kad prievolė gražinti visą likusią faktiškai negražintą vartojimo kredito sumą su palūkanomis ir sutarties mokesčiu nėra papildomų pasekmių atsiradimas pareiškėjui. Banko teigimu, tarp šalių buvo sudaryta 24 mėnesių vartojimo kredito sutartis, kurioje buvo numatytos palūkanos ir sutarties mokestis.

Banko nuomone, fakto, kad pareiškėjas pradėjęs atlikti įmoką 3 dienas, kaip mažareikšmio nuolaidos sąlygų pažeidimo, vertinimas diskriminuotų kitus banko klientus, kurie, norėdami pasinaudoti banko siūloma nuolaida, tiksliai laikosi nuolaidos teikimo sąlygų. Šiuo atveju pareiškėjas nesilaikė nuolaidos taikymo sąlygų ir prarado teisę į nuolaidą. Atsakydamas pareiškėjui, bankas priminė jo turimą teisę gražinti vartojimo kreditą anksčiau sutartyje numatyto termino, pateikiant bankui prašymą dėl išankstinio kredito gražinimo, tačiau pareiškėjas nusprendė šia teise nepasinaudoti ir iki šiol vengia sumokėti visas pagal vartojimo kredito sutartį mokėtinas sumas. Atsižvelgdamas į visa tai, bankas mano, kad jo priimtas sprendimas atitinka tarp šalių sudarytos vartojimo kredito sutarties nuostatas, todėl prašo atmesti pareiškėjo reikalavimą.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis

rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių paaiškinimus ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl banko priimto sprendimo pareiškėjui nebetaikyti vartojimo kredito sutartyje numatytos nuolaidos ir reikalavimo gražinti vartojimo kredito sumą pagal vartojimo kredito sutartyje nustatytą grafiką pagrįstumo.

Atsižvelgiant į nagrinėjamo ginčo pobūdį ir pareiškėjo bankui keliamą reikalavimą, pažymėtina, kad CK 6.4 straipsnyje yra reglamentuota, kad kreditorius ir skolininkas privalo elgtis sąžiningai, protingai ir teisingai tiek prievolės atsiradimo ir egzistavimo, tiek ir jos vykdymo ar pasibaigimo metu. CK 6.38 straipsnyje įtvirtinti šie prievolių vykdymo principai: 1) prievolės turi būti vykdomos sąžiningai, tinkamai ir nustatytais terminais pagal įstatymų ar sutarties nurodymus, o kai tokių nurodymų nėra, – vadovaujantis protingumo kriterijais; 2) jeigu vienai iš šalių prievolės vykdymas kartu yra ir profesinė veikla, ši šalis turi vykdyti prievolę taip pat pagal tai profesinei veiklai taikomus reikalavimus; 3) kiekviena šalis turi atlikti savo pareigas kuo ekonomiškiau ir vykdydama prievolę bendradarbiauti su kita šalimi (šalių pareiga kooperuotis). Analogiškai yra ir sutarčių vykdymo reikalavimai. Pavyzdžiui, pagal CK 6.158 straipsnio 1 dalį, kiekviena sutarties šalis, turėdama sutartinių santykių, privalo elgtis sąžiningai.

CK 6.189 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią. CK 6.156 straipsnio 1 dalyje yra įtvirtintas sutarčių laisvės principas, pagal kurį šalys turi teisę laisvai sudaryti sutartis ir savo nuožiūra nustatyti tarpusavio teises bei pareigas, jei tai neprieštaruoja įstatymams.

Vartojimo kredito sutarties vykdymą reglamentuoja VKĮ. VKĮ 2 straipsnio 22 dalyje yra nustatyta, kad vartojimo kredito sutartis yra sutartis, pagal kurią vartojimo kredito davėjas arba paskolos davėjas suteikia arba įsipareigoja suteikti vartojimo kredito gavėjui vartojimo kreditą atidėto mokėjimo, paskolos forma arba kitu panašiu finansiniu būdu, išskyrus sutartis dėl nuolatinio tos pačios rūšies paslaugų teikimo ar tos pačios rūšies prekių tiekimo, kai vartojimo kredito gavėjas už teikiamas paslaugas ar teikiamas prekes moka dalimis jų teikimo ar tiekimo metu.

Dėl pareiškėjo supažindinimo su vartojimo kredito sutarties sąlygomis

Vertinant visus Lietuvos bankui pateiktus duomenis, pažymėtina, kad pareiškėjas kreipimesi į Lietuvos banką nurodo, kad nebuvo supažindintas su vartojimo kredito sutarties sąlygomis, todėl nežinojo, kad jeigu praleis sumokėti įmoką, tai jam nebebus taikoma nuolaida ir jis privalės gražinti tiek vartojimo kredito sutartyje numatytas palūkanas, tiek ir sutarties sudarymo mokesťį. Nesutikdamas su pareiškėjo nurodomomis aplinkybėmis, bankas pažymėjo, kad pareiškėjas elektroniniu parašu patvirtino, kad su vartojimo kredito sutarties sąlygomis susipažino ir su jomis sutiko, todėl jam privalo būti taikomos visos vartojimo kredito sutartyje įtvirtintos nuostatos.

VKĮ 10 straipsnio 1 dalyje yra nustatyta, kad vartojimo kredito sutartis gali būti sudaroma nuotoliniu būdu su vartojimo kredito gavėju, jeigu vartojimo kredito davėjas įsitikina tokia vartojimo kredito gavėjo valia.

Iš banko pateiktų duomenų matyti, kad pareiškėjas 2019 m. lapkričio 29 d. kvalifikuotu elektroniniu parašu pasirašė tiek vartojimo kredito sutartį, tiek Standartinę informaciją apie vartojimo kreditą. Lietuvos banko vertinimu, iš šių duomenų galima matyti, kad pareiškėjas, pasirašydamas vartojimo kredito sutartį, gavo sutarties kopiją, susipažino su vartojimo kredito sutartyje įtvirtintomis sąlygomis ir su jomis sutiko. Be to, svarbu yra tai, kad pats pareiškėjas kartu su kreipimusi į Lietuvos banką pateikė analogiškos vartojimo kredito sutarties ir Standartinės informacijos apie vartojimo kreditą kopijas, tai taip pat patvirtina, kad pareiškėjas vartojimo kredito sutartį ir Standartinę informaciją apie vartojimo kreditą gavo ir su šiuose dokumentuose išdėstytomis nuostatomis susipažino. Dėl šios priežasties galima daryti išvadą, kad pareiškėjas žinojo, kokiomis sąlygomis yra sudaroma vartojimo kredito sutartis, ir su jomis sutiko, todėl nėra pagrindo daryti išvados, kad jam šios sutarties sąlygos turi būti netaikomos.

Dėl banko priimto sprendimo nebetaikyti vartojimo kredito sutartyje numatytos nuolaidos pagrįstumo

Nesutikdamas su banko priimtu sprendimu, pareiškėjas nurodo, kad vartojimo kredito

sutartį sudarė 3 mėnesių laikotarpiui, todėl privalėjo bankui sumokėti 3 įmokas po 89 Eur, t. y. tokios vartojimo kredito sutarties sąlygos buvo pasiūlytos internetinėje parduotuvėje. Dėl šios priežasties, pareiškėjo nuomone, bankas nepagrįstai, pareiškėjui praleidus sumokėti įmoką, nusprendė vartojimo kredito sumos grąžinimo terminą pratęsti iki 24 mėnesių ir reikalauja sumokėti tiek vartojimo kredito sutartyje numatytas palūkanas, tiek sutarties sudarymo mokestį.

Vertinant abiejų šalių pateiktus duomenis, svarbu pažymėti tai, kad šalys, sudarydamos vartojimo kredito sutartį, susitarė, kad bankas suteikia pareiškėjui 267 Eur vartojimo kreditą automobilio padangoms įsigyti. Vartojimo kredito sutartyje yra nurodyta, kad sutartis yra sudaroma 24 mėnesių terminui, sutarties mokestis yra 26,40 Eur, metinė palūkanų norma yra 24,90 proc., pabrangimas yra 101,16 Eur, BVKKMN yra 38,54 proc., o bendra įmokų suma siekia 368,16 Eur. Vartojimo kredito sutartyje yra nustatytas ir įmokų mokėjimo grafikas, kuriame 368,16 Eur suma yra išskaidyta į 24 skirtingas įmokas po 15,34 Eur.

Be pirmiau nurodytų esminių sutarties sąlygų, tarp šalių sudarytos vartojimo kredito sutarties Specialiojoje dalyje taip pat yra įtvirtintos ir „Moki nuolaidos sąlygos“, kuriose yra nustatyta, kad „Jei Gavėjas sumoka Bendrovei visą aukščiau nurodytą Paskolos sumą, mokėdamas lygiomis dalimis, taip, kaip nurodyta žemiau pateiktame MOKI įmokų grafike, Gavėjui suteikiama 100 (šimto) proc. nuolaida Sutarties Palūkanoms bei Sutarties mokesčiui.“ Vartojimo kredito sutartyje yra įtvirtintas ir „Moki įmokų grafikas“, kuriame matyti, kad, jeigu pareiškėjas pasinaudoja nuolaida, jis privalo vartojimo kredito sumą padengti 3 mokėjimais, kuriuos privalo mokėti nuo 2019 m. gruodžio 28 d. iki 2020 m. vasario 28 d., kiekvieną mokėjimą atlikdamas iki konkretaus mėnesio 28 kalendorinės dienos. Be to, šalys, sudarydamos vartojimo kredito sutartį, taip pat susitarė, kad „jei Gavėjas pradėsia įvykdyti bet kurią aukščiau esančiame MOKI įmokų grafike nurodytą mokėjimą, nuo to momento Gavėjas: 1) privalo grąžinti Bendrovei visą likusią, faktiškai negrąžintą Paskolos sumą, kartu su visomis priklausančiomis mokėti Palūkanomis bei Sutarties mokesčiu tokia tvarka ir terminais, kaip nurodyta Įmokų mokėjimo grafike, išskyrus žemiau pateiktą išimtį; 2. tuo atveju, jeigu teisės į Nuolaidą netekimo dieną Gavėjas yra sumokėjęs Bendrovei didesnę sumą, nei jis privalo būti sumokėjęs pagal grafiką, tai jo vykdytinus įsipareigojimus viršijanti suma yra laikoma išankstiniu dalies Paskolos grąžinimu. Atsižvelgiant į tai, Įmokų mokėjimo grafikas yra perskaičiuojamas tokia tvarka: apskaičiuojant kiekvieno mėnesio įmoką, likusi negrąžinta Paskolos suma yra padalinama iš likusių mokėti mėnesių skaičiaus, prie jos pridėdant Palūkanas bei Sutarties mokestį, mokėtiną nuo likusios grąžinti Paskolos sumos. Siekiant, kad Gavėjas galėtų mokėti kiekvieną mėnesį vienodą įmoką (išskyrus paskutinį mokėti mėnesį), pradžioje Įmokos didesnę dalį sudaro mokėtinos Palūkanos ir Sutarties mokestis, o vėlesniais mėnesiais – grąžinama Paskolos dalis; 3) tuo atveju, jeigu aukščiau minėta tvarka yra perskaičiuojamas Įmokų mokėjimo grafikas, tai Bendrovė ne vėliau kaip per 3 (tris) darbo dienas nuo Gavėjo teisės į Nuolaidą pasibaigimo dienos informaciniais tikslais išsiunčia Gavėjui aukščiau apibrėžtų Įmokų mokėjimo grafiką. Šis grafikas siunčiamas Gavėjo nurodytu elektroninio pašto adresu, taip pat tampa prieinamas Bendrovės savitarnos sistemoje: <http://www.mokilizingas.lt>. Gavėjas, pateikęs Bendrovei prašymą, turi teisę gauti minėtą Įmokų mokėjimo grafiką ir paštu.“

Iš pateiktų duomenų matyti, kad pareiškėjas pasirinko grąžinti vartojimo kredito sutartyje nustatytą sumą su nuolaida ir pirmąją savo 89 Eur įmoką sumokėjo dar iki 2019 m. gruodžio 28 d., t. y. 2019 m. gruodžio 23 d. Tačiau antrąją įmoką pareiškėjas sumokėjo praleidęs vartojimo kredito sutartyje nustatytą terminą, t. y. antrąją 89 Eur įmoką pareiškėjas praleido sumokėti 3 dienas ir sumokėjo 2020 m. sausio 31 d (ginčo tarp šalių dėl šių aplinkybių nėra). Dėl šios priežasties bankas atsisakė ir toliau taikyti nuolaidą ir pagal vartojimo kredito sutarties nuostatas iš pareiškėjo reikalauja sutartyje numatytų palūkanų ir sutarties sudarymo mokesčio.

Lietuvos banko vertinimu, atsižvelgiant į pirmiau išdėstytas tarp šalių sudarytos vartojimo kredito sutarties nuostatas, svarbu pažymėti, kad šalys sutartyje aiškiai susitarė, kad pareiškėjo grąžintina suma yra 368,16 Eur, vartojimo kredito sutartis yra sudaroma 24 mėnesių laikotarpiui, o mėnesinė įmoka yra 15,34 Eur. Tačiau šalys papildomai susitarė dėl galimybės pritaikyti nuolaidą (netaikyti vartojimo kredito sutartyje numatytų palūkanų ir sutarties sudarymo mokesčio), jeigu pareiškėjas įvykdys tam tikras vartojimo kredito sutartyje įtvirtintas sąlygas, t. y. jei pareiškėjas sumokės bankui visą paskolos sumą, mokėdamas lygiomis dalimis, taip, kaip nurodyta vartojimo kredito sutarties „Moki įmokų grafike“ (3 įmokos po 89 Eur, kurios turi būti sumokėtos iki konkretaus mėnesio 28 dienos).

Iš abiejų šalių Lietuvos bankui pateiktų duomenų matyti, kad pareiškėjas nesilaikė vartojimo kredito sutartyje nustatytų nuolaidos taikymo sąlygų ir 3 dienas praleido sumokėti antrąją įmoką, t. y. antrąją įmoką sumokėjo 2020 m. sausio 31 d., nors pagal vartojimo kredito sutartyje įtvirtintas nuolaidos sąlygas turėjo sumokėti iki 2020 m. sausio 28 d. Dėl šios priežasties, atsižvelgiant į tarp šalių sudarytos sutarties nuostatas ir į tai, kad pareiškėjas nesilaikė sutartyje įtvirtintų nuolaidos sąlygų, galima daryti išvadą, kad bankas pagrįstai, vadovaudamasis tarp šalių sudarytos vartojimo kredito sutarties nuostatomis, priėmė sprendimą nebetaikyti sutartyje numatytos nuolaidos ir reikalauti, kad pareiškėjas grąžintų bankui visą likusią, faktiškai negrąžintą vartojimo kredito sumą kartu su visomis priklausančiomis mokėti palūkanomis bei sutarties mokesčiu tokia tvarka ir terminais, kaip nurodyta vartojimo kredito sutartyje.

Taigi, įvertinus visas išdėstytas aplinkybes, matyti, kad bankas, vadovaudamasis tarp šalių sudarytos vartojimo kredito sutarties nuostatomis, pagrįstai atsisakė pareiškėjui pritaikyti sutartyje įtvirtintą nuolaidą, todėl priėmė pagrįstą sprendimą iš pareiškėjo reikalauti sumokėti tiek vartojimo kredito sutartyje numatytas palūkanas, tiek sutarties sudarymo mokesį, o pareiškėjo reikalavimas yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius